

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet

Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg

Dato: 14. august 2015

Under henvisning til Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalgs brev af 7. august 2015 følger hermed udlændinge-, integrations- og boligministerens endelige svar på spørgsmål nr. 31 (L 2).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ulla Sandbæk (ALT).

Spørgsmål nr. 31:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorfor de flygtninge der fremover skal modtage en ydelse (integrationsydelse) på niveau svarende til uddannelseshjælpssatser, ikke på tilsvarende vis får de samme muligheder som studerende, f.eks. mulighed for studielån, tilskud til offentlig transport, billigere studieboliger m.v.?”

Svar

Uddannelseshjælp blev indført i forbindelse med kontanthjælpsreformen i 2013. Ved denne reform blev kontanthjælpen afskaffet for unge under 30 år uden kompetencegivende uddannelse. I stedet indførtes en ny ydelse, uddannelseshjælp, på niveau med SU.

Uddannelseshjælpen er kombineret med en uddannelsesrettet indsats, således at alle uddannelseshjælpsmodtagere skal have et uddannelsespålæg. Uddannelseshjælpsmodtagere har ikke adgang til studielån eller andre af de særlige fordele, der er en del af SU-systemet.

For personer omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven gælder tilsvarende, at hvis den pågældende er mellem 18 og 25 år og ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, skal den pågældende have et uddannelsespålæg.

Når en uddannelseshjælpsmodtager begynder en ordinær, SU-berettigende uddannelse, overgår den pågældende fra uddannelseshjælp til SU og omfattes dermed af samme regler som andre på SU.

Tilsvarende vil modtagere af den foreslåede integrationsydelse, som fremover overgår til SU-systemet, være omfattet af de samme regler som andre SU-modtagere.

For en nyankommen flygtning, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, suppleres integrationsydelsen af en række andre støtte muligheder. Der kan således ydes hjælp til nærmere bestemte udgifter, der er dokumenterede og rimelige, og som skyldes flygtningens deltagelse i integrationsprogrammet, hvis den pågældende eller dennes ægtefælle ikke har økonomisk mulighed for selv at betale udgifterne, jf. integrationslovens § 23 f. Det drejer sig bl.a. om dækning af udgifter til transport, arbejdsredskaber, arbejdsbeklædning m.v., der er nødvendige for deltagelse i danskuddannelse og beskæftigelsesrettede tilbud under integrationsprogrammet.

Herudover kan kommunen i den treårige introduktionsperiode yde hjælp i særlige tilfælde efter bestemmelserne i integrationslovens §§ 35-39. Der er tale om behovsbestemte ydelser, som tildeles efter en konkret vurdering af udlændingens behov og mulighed for selv at dække udgiften. Vurderingen foretages som en samlet vurdering af udlændingen og ægtefællens økonomiske situation.

Endelig er flygtninge i forhold til boligudgifter omfattet af reglerne om boligstøtte i lov om individuel boligstøtte, ligesom der kan ydes særlig støtte til flygtninge, som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde.

Inger Støjberg

/ Henrik Thomassen